

prima instanță - A. Ciobanu,
instanța de apel –T. Duca, E. Grumeza, S. Procopciuc,

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mereuță Ilona împotriva Inspectoratului de Poliție Rîșcani, intervenient accesoriu Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 august 2015, prin care a fost admis apelul declarat Mereuță Ilona, și casată hotărîrea judecătorei Rîșcani din 10 martie 2015 și emisă o nouă hotărîre de admitere a pretențiilor înaintate,

c o n s t a t ă ;

La 23 aprilie 2014, Mereuță Ilona s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului de Poliție Rîșcani prin care a solicitat recunoașterea ilegalității refuzului Inspectoratului de Poliție Rîșcani nr.2713 din 25 martie 2014 și obligarea Inspectoratului de Poliție Rîșcani la achitarea Ilonei Mereuță a indemnizației pentru concediul de maternitate cu o durată de 126 zile.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, din 03 decembrie 2009 se află în relații de căsătorie cu Mereuță Andrei, care este colaborator al Inspectoratului de Poliție r-nul Rîșcani și activează în calitate de subofițer.

Susține că în perioada relației de căsătoriei în familia Mereuță, la 02 decembrie 2012 s-a născut fiica Mereuță Adelina, iar unicul întreținător al familiei este Mereuță Andrei. Din acest motiv la 17 august 2013 s-a adresat Ministerului Afacerilor Interne cu o cerere prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate pentru o perioadă de 126 zile.

Menționează că potrivit legislației în vigoare Inspectoratul de Poliție Rîșcani trebuie să achite familiei Mereuță indemnizație pentru concediul de maternitate deoarece ea în calitatea sa de soție a lui Mereuță Andrei, se află la întreținerea

salariatului care are dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal și beneficiază de indemnizație de maternitate.

Consideră că răspunsul Inspectoratul de Poliție Rîșcani, prin care i s-a refuzat plata indemnizației, este ilegal și neîntemeiat.

În cadrul judecării cauzei prin încheierea judecătoreiei Rîșcani din 01 iulie 2014, a fost atras în proces Ministerul Afacerilor Interne, în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărîrea Judecătoreiei Rîșcani din 10 martie 2015 acțiunea înaintată de Mereuță Ilona a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 august 2015, s-a admis apelul declarat de către Mereuță Ilona.

S-a casat hotărîrea judecătoreiei Rîșcani din 10 martie 2015 și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a admis acțiunea înaintată de către Mereuță Ilona.

S-a recunoscut ca ilegal refuzul Inspectoratul de Poliție Rîșcani nr. 2713 din 25 mai 2014 și s-a obligat Inspectoratul de Poliție Rîșcani să achite din contul bugetului de stat indemnizația pentru concediul de maternitate pe durata de 126 zile, în beneficiul Ilonei Mereuță.

La 24 septembrie 2015, recurentul Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd casarea acesteia și menținerea hotărîrii judecătoreiei Rîșcani din 10 martie 2015.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, la examinarea ei instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei și a aplicat eronat normele de drept material.

Eronat instanța de apel a dedus faptul că anume Inspectoratul de Poliție Rîșcani este organul care trebuie să achite, pentru că soțul reclamantei, Mereuță Andrei la momentul producerii riscului asigurat era angajat a Ministerului Afacerilor Interne și nici de cum a Inspectoratul de Poliție r-nul Rîșcani, acestea fiind două persoane juridice diferite dispunînd de conturi trezoriale diferite.

Indică că instanța de apel a elucidat și a dat apreciere doar argumentelor expuse de către intimat, ignorînd poziția Inspectoratul de Poliție Rîșcani. A dat o apreciere eronată normei art. 37 alin.4) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului.

Consideră că achitare indemnizației pentru concediul de maternitate de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani este neîntemeiată deoarece la momentul producerii riscului asigurat, șotul intimatei cade sub incidența Legii nr.416-XII din 18 decembrie 1990, care a fost abrogată la 05 martie 2013.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. c) Cod de Procedură Civilă.

Prin referința depusă la 23 octombrie 2015 avocatul Valeriu Dumitru care acționează în interesele Ilonei Mereuță a indicat că recursul înaintat este neîntemeiat și nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă deoarece legea materială a fost corect aplicată.

A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție (f.d.132) recurentul Inspectoratul de Poliție r-nul Rîșcani al Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a recepționat decizia instanței de apel, la 04 septembrie 2015, astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 24 septembrie 2015, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari